

Tjenestemænd eller Grupper af disse er for højt eller for lavt ansat; hertil sigter den Række Ændringsforslag, som er stillede af hele Udvalget.

Derimod har Mindretallet tiltraadt det Ændringsforslag, hvorefter Dyrtilstillæget straks forhøjes med 162 Kr. aarlig for de gifte Tjenestemænds Vedkommende, og Maksimalgrænsen for Dyrtilstillæget bortfalder. Dette Ændringsforslag er i nøjeste Overensstemmelse med det af Lønningskommissionen vedtagne Standpunkt, at Lønningerne bør stige og falde i Forhold til Priserne paa Livsfornødenhederne, hvilket Princip Venstre har ønsket udvidet til at omfatte en væsentlig større Del af Lønnen. Da Priserne nu er højere, end da Lønningskommissionen afgav sin Betænkning, formener Mindretallet, at dette er en tilstrækkelig Begrundelse for dets Tilslutning til Ændringsforslaget, uagtet Udgiften derved forhøjes 5—6 Mill. Kr.

Mindretallet kan ikke tiltræde Ændringsforslagene, hvorved Sted- og Konjunkturtillægene forhøjes, da disse Forslag vil paabyrde Statskassen en yderligere Merudgift paa 11—12 Mill. Kr., og fordi Mindretallet maa hævde, at den Overenskomst i Lønningskommissionen om Lønninger til Statens Tjenestemænd, som enstemmigt er tiltraadt saavel af samtlige Repræsentanter for alle Rigsdagens Partier som af Repræsentanter for Tjenestemændenes store Organisationer, og som Regeringen ved sit Forslag ogsaa har tiltraadt, er fuldt ud forsvarlig og ikke bør ændres paa Hovedpunkterne.

Staten yder, hvis de forelagte Lønningsforslag uændrede ophøjes til Lov, ca. 60 Mill. Kr. mere i Løn til sine Tjenestemænd, end der gives i Øjeblikket. Mindretallet er gaaet med til derudover at foreslaa Ændringer, der andrager henimod 1 Mill. Kr. til Forhøjelse af de enkelte Lønsatser, samt at yde 5—6 Mill. Kr. mere til Dyrtilstillægets Forhøjelse.

Naar der desuagtet stilles yderligere Krav om at ofre endnu 11—12 Mill. Kr., tør Mindretallet ikke paatage sig Ansvaret for at tilraade dette, idet man formener, at Tjenestemændene ved det stillede Lovforslag med de tiltraadte Ændringer paa ingen Maade stilles ugunstigere end den store Del af den øvrige Befolkning, særlig naar Hensyn tages til Pensionen og andre Fordele, som Tjenestemandstillingerne giver.

Staten maa for at give disse Lønninger skride til nye betydelige Skattepaalæg, og da Statens Budget saavel i Anledning af Lønningslovene som paa mange andre Maader vil blive stærkt anspændt, kan Mindretallet ikke tilraade Tingets Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene Nr. 22, 26, 32 og 33.

Til Lovforslagets 1. Del (Bestemmelser gældende for samtlige Tjenestemænd) er i øvrigt stillet forholdsvis faa Ændringsforslag. Det foreslaas i Ændringsforslag Nr. 1, at kun de Tjenestemænd, som udnævnes af Kongen, skal være pligtige til at aflægge Ed paa Grundloven. Udvalget finder det ikke paakrævet, at den nævnte Eds aflæggelse udvides til at omfatte alle Tjenestemænd.

Til § 11 stilles i Ændringsforslag Nr. 2 Forslag om, at der i alle Tilfælde, hvor Administrationen skønner, at en Suspension ikke har været virkelig begrundet, skal udbetales den tilbageholdte Del af en Tjenestemands Lønning.

Ændringsforslag Nr. 3 tilsigter at fastslaa, at forsaavidt en Funktion eller Konstitution varer udover 6 Uger, saa at Tjenestemanden opnaar Ret til et Vederlag efter de i § 12, Stykke 2, foreskrevne Regler, skal de første 6 Uger ogsaa medregnes i den Tid, for hvilken Vederlag ydes.

I Ændringsforslag Nr. 4 er Reglerne for Pensionens Beregning i de i § 16 nævnte Tilfælde nærmere udformede.

I Ændringsforslag Nr. 5 fastslaaes det,